

Životopis sedmého Šečhen Rabdžam Rinpočeho, Gjurme Šhedruba Čhökji Sengeho

Pán mandaly, ctihodný Kjabdže Šečhen Rabdžam Rinpoče, se narodil Čhimed Wangmo, dceři Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho, Džigme Khjence Özera, dne 25. prosince 1967 v Čandígarhu v Indii, v roce ohnivé ovce podle šestnáctého šedesátiletého cyklu tibetského kalendáře.

Ještě před jeho narozením dal Dilgo Khjence Rinpoče své dceři přesné pokyny, jak se o dítě starat ihned po narození. Když bylo chlapci jeden týden, byl představen Kjabdže Khjence Rinpočemu, který se velmi zaradoval a pravil: „Tento chlapec je výjimečný.“ Poté mu několikrát foukl do tváře, a přitom recitoval mantru Mandžuśrího. Dítě pojmenoval Taši Cepel.

Jednou se Kjabdže Dilgo Khjence Rinpoče během rozhovoru zeptal šestnáctého Karmapy, Rangdžung Rigpe Dordžeho, zda se již znovuzrodily reinkarnace předchozího Rabdžam Rinpočeho a dalších velkých lamů ze Šečheny, nebo zda přebývají v buddhovských říších. Karmapa s úsměvem odpověděl: „Nemusíš je hledat – oni hledají tebe!“

Toto proroctví se naplnilo v roce 1968 (v roce Zemské opice), během pouti do Namó Buddhy v Nepálu. Rinpoče tehdy pobýval u stúpy Bódhanáth a jedné noci se mu zdál sen, v němž spatřil Šečhen Rabdžam Rinpočeho, Kongtrul Rinpočeho a Gjalcab Tulku Rinpočeho, jak pospolu radostně sedí. Zaplavila ho hluboká radost a oddanost, jako by se živě setkal s těmi, kteří již zemřeli. Vzpomněl si, jak šestý Šečhen Rabdžam Rinpoče a další lamové trpěli pod čínskou nadvládou. Když se jich v tom snu ptal na jejich utrpení, projevíli své soucítění a pronesli mnohá proroctví o budoucnosti. Po probuzení pociťoval několik dní směs radosti a smutku a své zážitky si pečlivě zaznamenal.

Dne 3. února 1970 (v roce Železného psa) pronesl šestnáctý Karmapa toto proroctví:

„Z oceánu dharmadhátu vyzařují stovky paprsků světla, které krotí bytosti a plní jejich přání. Projev moci nad stovkami světelných říší, nejvyšší emanací, je Padmův vládce Khjence; jeho vznešeným potomkem je Čhimed Dronkar. Ze základu prvotního vědomí se znovuzrodí v linii nejvyšších vtělení Šečhen Rabdžama. Pozdvihne tajná učení a ponese velké břemeno jejich zachování a rozšíření do všech koutů světa. Tím končí vize, která rozptyluje iluzi.“

Na základě tohoto neomylného vadžra-proroctví a s jasnou moudrostí uznal Karmapa reinkarnaci šestého Šečhen Rabdžam Rinpočeho, velkého učitele tradice raného překladu (Ňingma) z oblasti Do Khamu. Sedmý Šečhen Rabdžam Rinpoče byl poté slavnostně usazen na trůn v klášteře Rumtek v Sikkimu a přijal jméno Karma Gjurme Šhedrub Čhökji Senge Midžig Goča Trinlej Kunkhjab.

Prvními učiteli sedmého Šečhen Rabdžama Rinpočeho byli mniši z kláštera Šečhen, například Atše Lama, od kterého se naučil číst, psát a osvojil si základy tradičního umění. Rinpoče se však především spoléhal na svého prvotního a nejlaskavějšího gurua, Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho, Gjurme Thekčhok Tenpai Gjalcena, od něhož přijal mnohá zmocnění, výuku gramatiky, poezie i rozsáhlá učení.

Opakovaně obdržel komentáře k *Pokladnici duchovních kvalit* (Yönten Dzö) od Sogpo Tendara a Khenpo Jongy, podrobný výklad *Ghjuagarbha tantry* založený na komentáři Longchenpy *Rozptýlení temnoty v deseti směrech* a spis *Klenot plnící přání – Jasně rozlišení tří slibů*, spolu s mnoha dalšími naukami. Třikrát obdržel kompletní přenos *Pokladu ústních pokynů* (Damngak Dzö), dvakrát *Poklad vzácných terem* (Rinčhen Terdzö), dvakrát dlouhé přenosy *Ňingma Kama* a nespočet zmocnění, přenosů a pokynů z pěti velkých term i z různých linií starých i nových tradic.

Obdržel od svého učitele veškeré vědění a přenosy, a naplnil tak vázu až po okraj.

V osmi letech přijal Rinpoče novické a ve dvaceti letech plné mnišské sliby od korunního klenotu tradice raného překladu: ctihodného Trulšik Rinpočeho, který mu dal jméno Ngawang Čhopal Gjaco. Rinpoče také přijal učení Mahámudry a pokyny poukazující na podstatu mysli od šestnáctého Karmapy, Rangdžung Rigpe Dordžeho. Rinpoče obdržel mnohá zmocnění, přenosy a pokyny od řady nesektářských mistrů, včetně čtrnáctého Dalajlamy, Tenzin Gjaca; Sakja Dagčhena, Ngawang Kunga Gjalcena; Dudžom Rinpočeho, Džigdral Ješe Dordžeho; Drubwang Pema Norbu Rinpočeho; Žadeu Trulšik Rinpočeho, Ngawang Čhökji Lodreho; osmnáctého Tričhen Rinpočeho, Ngawang Khjenrab Gjaco; osmého Khamtrul Rinpočeho, Kalzang Dongdžu Ňimy; Taklung Cetrul Rinpočeho, Šedrub Ňindže Trinlej Palzanga; Lama Kalu Rinpočeho, Karma Rangdžung Kunkhjab; Dodrubčhen Rinpočeho, Thubten Trinlej Palbara; Taklung Šabdrung Rinpočeho, Thubten Džangčhub Čhokji Ňimy; Dzongsar Khjenpo Kunga Wangčhuka; Gemang Khenpo Wangloa; Arik Khenpo Pema Cewanga; a mnoha dalších.

Rinpoče absolvoval přísné tříleté a tříměsíční ústraní v Sacam Čhortenu v Paro v Bhútánu, během kterého prakticoval vzácné poženané učení termy mysli (gong-ter) Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho spolu s mnoha dalšími praxemi božstev ze Tří kořenů tradice raných překladů (Ňingma).

Rinpoče navštívil několikrát hlavní klášter Šečhen v Khamu, aby zaštiťoval jeho pravidelné obřady kláštera, stejně jako jeho centra pro studium a praxi (šedra a drupta) a poskytnul jim nezbytnou finanční podporu. Financoval také stavbu chrámů, posvátných soch a dalších nezbytných staveb. Zavedl pravidelné stipendium pro mnichy a předal jim rady, zmocnění, přenosy a pokyny. V klášteře Šečhen v Nepálu trvale zajišťuje mnichů potravu, oblečením, vzdělání i duchovní podporu.

Rinpoče zavedl zejména pravidelné obřady tradice Orgjen Mindrolling, hlavního kláštera Šečhen v Khamu, a obřady pocházející z term mysli Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho.

V roce 1996 Rinpoče založil tibetskou uměleckou školu Cering a v roce 2001 centrum ústraní Pema Oling v Namó Buddha v Nepálu. V roce 1997 postavil chrám Šečhen v Bódhgáji a v letech 2004 až 2009 vystavěl stúpy na různých posvátných místech v Indii a Nepálu. V Bhútánu Rinpoče založil centra pro studium a praxi, včetně klášterů a center ústraní.

Na žádost Jejího Veličenstva královny matky, Aši Kesang Čhödrön Wangčhuk, Rinpoče každoročně provádí rituály za duchovní a společenské blaho Bhútánu. Zajišťuje také sociální péči zakládáním škol, nemocnic a domovů pro seniory v Tibetu, Číně, Bhútánu a Nepálu.

V roce 2010 Rinpoče uspořádal velkolepé obřady k připomenutí stého výročí narození Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho. Zúčastnili se jich jeho žáci z celého světa.

Od roku 2010 vedl Rinpoče po tři roky Ňingma Monlam Čhenmo (Velké obřady modliteb v Bódhgáji). Poté jej komunita Ňingma požádala Rinpočeho, aby se stal osmou hlavou tradice Ňingma. Rinpoče nejprve odmítl, ale přijal, že bude předsedat a pracovat ve prospěch celé linie. Od roku 2023 do současnosti (2025). Rinpoče znovu předsedá Ňingma Monlam.

Mezi další významné dharma aktivity Rinpočeho patří vydání sbírky děl Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho v pětadvaceti svazcích v roce 1994 a vydání sedmdesáti jedné svazků *Rinčhen Terdzö* (Pokladnice vzácných terem) v roce 2017, spolu s mnoha dalšími texty. Rinpoče předal čtený přenos *Padma Lingpy Kathang Sanggjačhen* (Tajné zapečetěné biografie Padmasambhavy), kterou Kjabdže Dilgo Khjence Rinpoče obdržel od Kjabdže Dudžom Rinpočeho jako obětní dar.

V klášteře Šečhen v Nepálu Rinpoče udělil následující čtené přenosy:

- v roce 1994 *Rinčhen Terdzö*,
- v roce 1997 sbírku děl Dilgo Khjence Rinpočeho,
- v roce 2004 *Ňingma Kama* a *Čtyři části Esence srdce* (Ňingtik Ja-zhi),
- v roce 2006 tři svazky kořenových textů esence srdce (Longčhen Ňingtik),
- v letech 2007–2008 *Ňingthik Gjubum*,
- v roce 2008 *Longčhen Dzod Dun* (Sedm pokladnic),
- v roce 2017 zmocnění a přenosy terem mysli Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho,
- v roce 2019 sebraná díla Džigme Lingpy a Patrula Rinpočeho, stejně jako cyklus Longčhen Ňingtik.

Dále udělil v roce 2013 v chrámu Ňingma v Bódhgáji zmocnění a přenosy sebraných děl Mipham Rinpočeho; v roce 2019 v Nge Sang Do Ngak Džangčhub Dargje Lingu v Pemaku v Indii zmocnění a přenosy Longčhen Ňingthik; v roce 2020 v klášteře E-Wam Ňubčhen Namčhak v Siliguri v Indii čtené přenosy sebraných děl Džamjanga Khjence Wangpa a zmocnění a přenosy termy mysli Džamjanga Khjence Wangpa, především *Tří kořenů esence srdce jasného světla* (Tsa-sum Osel Ňingtik); v roce 2014 v Sacam Čhorten, Paro, Bhútán, čtený přenos Sedmi pokladnic; v roce 2021 v klášteře Šečhen v Bhútánu, čtený přenos Sedmi pokladnic; a v roce 2024 v Paro Bhang De Orgjen Pema Zangtok Palri v Bhútánu, zmocnění *Rinčhen Terdzö*.

Rinpoče cestoval do mnoha zemí po celém světě, kde uděloval zmocnění, předával učení a pokyny nesčetným žákům – mnichům i laikům – ze všech tradic. Jeho sebrané spisy zahrnují jasnou příručku zmocnění a aktivit Guru Padmasambhavy, doprovodnou praxi k hlubokému pokladu (termě) Kjabdže Dilgo Khjence Rinpočeho, *Esence srdce spontánně vyvstalého Padmy* (Rangdžung Pema Ňingtik).

Rinpoče nadále vede hlavní klášter Šečhen a jeho pobočky, a pokračuje v otáčení kolem dharmy.

Modlíme se, aby jeho vadžrakája zůstávala neochvějná po eony tak nesčetné, jako jsou atomy ve vesmíru, a otevírala stovky bran k hlubokým a rozsáhlým prostředkům dharmy.